

Adams i l'escriptor de cartes

cabo de llegir una carta que m'ha posat els cabells drets. Està escrita per un lector d'un diari conservador que resideix en una important ciutat tèxtil catalana i que critica durament els mitjans de comunicació que presenten el president del Sinn Féin, Gerry Adams, com un lluitador per la pau.

L'enfurimat lector diu que, Adams, està molt lluny de ser un home negociador i pacífic com aparenta. Per ell, és i ha estat "un amic de l'IRA i un gran apologista de les seves atrocitats". I menciona l'assistència del dirigent republicà en els funerals de membres de l'organització armada com la prova més contundent. "El que es mereix aquest senyor -finalitza- no és un lloc a la taula de negociacions, sinó una cel·la".

El firmant de l'epístola no diu en cap moment quin és el grau de coneixement que té del conflicte irlandès, però tot fa pensar que no ha fet mai una volta per aquelles terres per veure les coses de prop. Perquè, al marge que no sigui un entusiasta de les solucions negociades, un passeig per Belfast i unes hores de conversa amb els habitants de les ciutats de l'Ulster, li haurien aportat elements de reflexió abans d'escriure cartes tan contundents com les que sol enviar als diaris.

Gerry Adams, com Martin McGuinness -els dos representants més importants del Sinn Féin a les negociacions-, van aparèixer com dirigents naturals dels republicans catòlics a partir dels greus enfrontaments que van tenir lloc a Belfast i Derry l'any 1969. Tots dos van passar per l'IRA i han tingut importants responsabilitats a la cúpula de l'organització armada. No és cap secret. Per això precisament són escoltats i respectats per tothom. Fins i tot pels més intransigents. Gerry Adams es va convertir en vice-president del Sinn Féin el 1978 i poc després, va presentar un document titulat *Un escenari per a la pau* on argumentava, per primera vegada, que la lluita armada podia no ser l'únic camí per fer sortir els britànics d'Irlanda. Sens dubte, en aquells moments, va ser un document revolucionari que va obrir un procés llarg i complicat que encara no ha acabat. Fet i fet, Gerry Adams està lluitant des de fa més de quinze anys per apartar el Sinn Féin dels

seus orígens militaristes. I això ho saben perfectament a Londres. Afirmit, com diu l'escriptor de cartes mencionat, que l'únic que es mereix és la presó em sembla una bestiesa. O no entendre res de res, com vulguin.

És ben cert que Gerry Adams ha estat present diverses vegades a funerals de militants de l'IRA i fins i tot va ajudar a portar el taüt de Thomas Begley, un membre del comando que va col·locar una bomba a Shankill Road el 23 d'octubre de 1993, on van morir nou civils innocents. Però també ha criticat algunes de les seves accions. "A

més a més i encara que sorprengui, nosaltres no trobem malament que assisteixi als funerals de l'IRA -ha comentat un polític britànic, antagonista d'Adams-. Un home que manté la seva posició ha de fer-ho. La qüestió és que està compromès en el procés de pau i que a l'IRA se l'escolten i li fan cas".

Si ara mateix el procés de pau està a la corda fluixa després de divuit mesos d'alto-el-foc, no és precisament per culpa de Gerry Adams, de Martin McGuinness o del Sinn Féin. Això ho han dit tots els comentaristes amb dos dits de front. És per culpa del constant obstructionisme de John Major, de la prevaricació sistemàtica i de l'exigència dels conservadors britànics de condicions difícils d'acceptar per aconseguir una rendició simbòlica de l'IRA. "Només un boig -o un

ministre britànic- pot esperar que 25 anys d'assassinats acabin d'un dia per un altre, de sobte, amb la declaració unilateral d'alto-el-foc de l'IRA", ha sentenciat Kevin Toolis, un dels analistes de la complexa situació.

Tothom està d'acord que, a pesar de les provocacions constants dels paramilitars protestants i del final de la treva, l'IRA està demostrant una paciència sorprenent, ja que té pràcticament paralitzats els atemptats mortals i fa esforços per mantenir calmades i unides les seves inestables unitats locals. El problema és saber fins a quan. "Perquè el procés de pau segurament pot sobreviure a un gran atemptat de l'IRA a Gran Bretanya i a uns quants morts més -afirmen analistes veterans com Eamonn Mallie i David McKittrick-, però és clar que no duraria gaire sense Gerry Adams i gent així". A veure si se n'adona d'una vegada l'escriptor de cartes als diaris conservadors. ■

XAVIER VINADER

"És ben cert que Gerry Adams ha estat present diverses vegades a funerals de militants de l'IRA i fins i tot hi va ajudar a portar el taüt. Però també n'ha criticat algunes accions."